

DELO življenje

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56
4226 ŽIRI

S sistemizacijo do boljše organizacije dela in ustrežnejše plače

Potem, ko je bila sprejeta nova organizacija delniške družbe, v jesenskih mesecih nadaljujemo tudi z delom pri pripravi sistemizacije delovnih mest. Čaka nas še precej dela, ki ga moramo opraviti v razmeroma kratkem času. Akt, ki bo končni rezultat tega dela, bo sestavljen iz pravilnika, kataloga delovnih mest in opisov delovnih mest.

Osnutek pravilnika, konkretno pravilnika o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest je bil že predstavljen. Svet delavcev je med drugim tudi že soglašal z njim, prav tako sindikat. Po predpisih sta namreč na ta način vključena v postopek odločanja in sprejemanja akta. Težišče nadaljnega dela bo torej pri nadaljnji izdelavi kataloga delovnih mest oz. oblikovanju le-teh (prvi osnutek smo pripravili že lani), in njihovem opisovanju. Pri tem bo nujno sodelovanje vodij posameznih organizacijskih enot, vodij služb in v določeni meri tudi delavcev, ki opravljajo določena dela.

Vsako delovno mesto združuje več delovnih postopkov in sicer tistih in takih, ki zagotavljajo racionalno izvajanje dela oz. delovnega procesa, ki hkrati zahtevajo enako strokovno in delovno usposobljenost delavca in končno, ki jih lahko opravlja isti delavec. Seveda so v sestavi delovnega mesta lahko tudi delovni postopki, ki zahtevajo nižjo stopnjo strokovne in delovne usposobljenosti, če je teh manj in jih ni racionalno združiti v samostojno, manj zahtevno delovno mesto. Pri oblikovanju delovnega mesta je potrebno upoštevati tudi kriterij polne zaposlitve delavca. Delovnih postopkov, združenih v ista delovna mesta, mora biti toliko, da zagotavljajo polno zaposlitev enega ali več delavcev. Oblikovanje delovnih mest v celoti pa mora zagotoviti, da se vsi delovni postopki, ki se v določenem delu delovnega procesa oz. na določenem področju opravljajo, razporedijo na delovna mesta.

Opis dela (delovnih postopkov, nalog in aktivnosti) na posameznem delovnem mestu ni in ne bo več natančno določen. Vseboval bo le najpomembnejše aktivnosti in delovne postopke, ki se opravljajo na delovnem mestu. To pomeni, da bo delavec opravljal tudi naloge, ki sicer ne bodo nujno izrecno navedene v opisu, bodo pa ustrezale njegovi strokovni in delovni usposobljenosti.

Ko bodo delovna mesta oblikovana, opisana, pride na vrsto ocena njihove zahtev-

Direktorica sektorja za splošne in kadrovske zadeve

nosti, ki je seveda povezana tudi s plačo. Osnovni princip oz. pravilo pri ugotavljanju zahtevnosti delovnih mest je, da se ugotavlja neodvisno od lastnosti in doseženih rezultatov delavca, ki je oz. bo razporejen na delovno mesto. Zahtevnost delovnega mesta je odvisna od tega, kako mora biti delavec za tako delo strokovno usposobljen, od vrste in ravni odgovornosti, povezane z delom, od naporov, ki jih zahteva delo in morebitnih vplivov okolja, v katerem se delo opravlja. Čimvečja je intenzivnost v okviru posamezne sestavine zahtevnosti, tem zahtevnejše je delo. Na določitev zahtevnosti delovnega mesta torej ne more in ne sme vplivati npr. dejanska izobrazba in usposobljenost delavca, ki določeno delo opravlja oz. naj bi ga opravljal, temveč tista, ki se določi v opisu delovnega mesta, torej - zahtevana. Eno je namreč razporejanje delovnih mest v tarifne razrede in skupine grup (vrednotenje), povsem drugo pa razporejanje delavcev na delovna mesta. Zato bodo morali tisti, ki bodo sodelovali pri vrednotenju, pa tudi tisti, ki bodo sodelovali pri določanju - opisovanju zahtev delovnih mest, to imeti stalno v mislih.

Namen prenove sistemizacije torej ni le izdelava akta, ker ga pač zahtevajo predpisi.

(nadaljevanje na 2. strani)

Dopustniška žehta

Sodite med tiste, ki v svoji okolici hitro vidite nepravilnosti ali med tiste, ki na vsakem koraku vidijo veliko dela?

Ali pa morda spadate med tiste, ki so z vsem zadovoljni, saj o težavah ne razmišljajo. Prav tako se ne domislijo, kaj vse bi bilo treba narediti...

Kar težko se je odločiti, kdo je za neko okolje bolj koristen, kajne?

Je že tako, da vsak gleda s svojega zornega kota, s svojim znanjem, informacijami. Pa tudi s svojimi siceršnjimi sposobnostmi, značajem, temperamentom in nazadnje vrednotami in kulturo. Kaj pa če je ravno kultura tista osrednja točka naše družbene koristnosti?

Ali ni na primer moden in bleščeč čevljev brez napake odraz visoke kulture tistega, ki ga je izdelal?

Ali ne velja isto za ljudi, ki se znajo kljub trdemu tržnemu redu okrog nas po človeško dogovarjati, kako delati najboljše, čeprav ima vsak od nas svoj prav.

In ali ni pokazal visoke kulture tisti, ki je opozoril tudi na naše napake in nam, kljub naši trenutni in boleči nelagodnosti pomagal, da smo odkrili nove vrednote, boljše rešitve?

Kaj storiti, ko smo neprestano soočeni z dobrimi in slabimi nameni, mi pa smo tako nezaupljivi ali preveč sumničavi: tako napadalni ali zatajevani; pronicljivi in zaslepljeni; samozavestni ali negotovi...?

Ne moremo meriti vsega, za tehtanje velikokrat niti ni časa.

Droben premislek pa je gotovo potreben in mogoč.

Ne toliko zato, da ne bi ničesar naredili, ko naletimo na težave, temveč zato, da bi naredili prav.

Prav pa je verjetno tisto, kar nam narekuje vest, pa naj bo to tisto vsakdanje delo ali največje življenjske odločitve.

Pri tem je včasih dobro prešteti »do deset«, preden ukrepamo. Pa tudi pomisliti, kako bi si mi želeli, da bi drugi ravnali do nas.

Dopust smo torej lahko namenili tudi za »čiščenje kanalizacije«, pravo in duhovno žehto, čeprav nas že ljudski pregovori večno učijo: »Polivaj ogenj s pametjo!«, »Hiti počasi!«, »Sita vrana lačni ne verjame.«, in podobno.

Nejko **PODOBNIK**

30. julija skupščina delniške družbe

Kot smo že poročali, je bila 30. julija skupščina delniške družbe Alpina, ki je sprejela letno poročilo družbe in nadzornega sveta, ki je ugotovil, da družba posluje v skladu z zakonom in načeli dobrega gospodarja.

Na seji je o poslovanju in načrtih poročal tudi generalni direktor mag. Franci Mlinar, ki je med drugim omenil, v kakšnih težkih razmeah delamo. Prav tako je poročal o uspešnem poslovanju firm, ki jih imamo v tujini: Alpina Sports Corporation v ZDA, Alpina Italia, Alpina Cro na Hrvaškem in o oživljanju firm Alpine - Impex v Bosni in Hercegovini. Manj uspešna je firma Alpina + Elan v Nemčiji, ki deluje v zelo zaostrenih pogojih.

Sicer pa se vodstvo Alpine zaveda težavnega položaja te panoge, zato so se lotili reorganizacije tako proizvodnje kot celotnega poslovanja.

Oblikovale se bodo tri profitne enote, ki naj bi pripomogle k večji učinkovitosti. Poseben poudarek pa so namenili kakovosti, s katero naj bi v hudem konkurenčnem boju skušali obdržati ali širiti tržni delež tudi na Zahodu.

Čeprav so letos naš udarni proizvod rolerji, tudi z modnim programom nameravamo slediti vedno večjim zahtevam trga.

Brez dodatnih investicij tudi ne bo šlo, zato prav ta čas teče prizadevanje, ki naj bi v nekaj letih utrlo pot novim investitorjem in s tem pripomogli k nadaljnjemu razvoju družbe.

Zanimivo je bilo tudi mnenje predstavnice lastnikov LB Maksima Branke Jerše, ki je menila, da družba in skupščina formalno dobro deluje. Meni, da je prav, da se uprava pravočasno dogovarja s solastniki.

S sistematizacijo do boljše organizacije dela in ustrežnejše plače

(nadaljevanje s 1. str.)

S pravilno sistemiziranim delom naj bi dosegli natančno opredelitev dejavnosti posameznika ali tudi skupine, olajšala naj bi definiranje delovnih ciljev, določanje moči pooblastil, do določene mere pa uredila tudi vprašanja odnosov med ljudmi.

Sistemizacija je tudi podlaga za usmerjanje kadrovske politike in uresničevanje drugih kadrovskega procesov npr. oblikovanje razvoja kadrov, izgradnja sistema motiviranja zaposlenih, v katerega okvir sodi npr. napredovanje delavcev...

Da bodo ti procesi lahko dobro zastavljeni, je nujna dobra podlaga, torej dobra sistemizacija.

Verjamem, da se bomo vsi, ki bomo v ta proces vključeni, potrudili za to, vsak po svojih močeh.

Mojca GANTAR

da na skupščini ne prihaja do nepotrebnih zapletov.

Čutiti pa je, da zunanji lastniki pričakujejo, da se bomo počasi izvlekli iz krize in začeli ustvarjati tudi dobiček.

»To pa je možno doseči z ukrepi za izboljšanje poslovanja oz. prihranki na področju stroškov,« je še menila gospa Jeršetova.

N. P.

Na obrezu po vlivanju v oddelku termoplastov

Le bolje organizirani bomo konkurenčni

Konec julija se je sestalo širše vodstvo Alpine. Poleg uprave in poslovnega sveta so sodelovali tudi strokovnjaki iz vseh služb.

Namen sestanka, ki ga je vodil predsednik uprave mag. Franci Mlinar, je bil pogovor o dolgoročnih ciljeh Alpine, z ustrežno organiziranostjo in razpravo o poslovanju v prvem polletju.

Generalni direktor je uvodoma ugotovil katere so naše prednosti in slabosti.

Naše prednosti so: blizu smo evropskemu trgu, dolgoletna usmeritev v lastni razvoj, kar je pripomoglo k temu, da na tržišču nastopamo z lastnimi kolekcijami in blagovnimi znamkami.

Pomembne so tudi razvite delovne navade zaposlenih in usposobljenost in izkušnost vodstva in drugih strokovnjakov.

Slabosti, ki jih čutimo, pa so med drugim: časi za izdelavo obutve so še vedno predolgi; lastna cena naših proizvodov je previsoka; materialni stroški izdelave, stroški dela in stroški režije so previsoki.

Tudi delo s celotnimi sredstvi družbe je še vedno neustrezno, saj imamo previsoke zaloge, izdelki so v tovarni predolgo (od izdelave do odpreme). Tudi osnovna sredstva ne izkoriščamo tako kot bi bilo treba.

Zaradi neustreznega sistema nabave, nas le-ta stane več kot dobro organizirane konkurente.

Tudi organizacijske slabosti nam zmanjšujejo učinkovitost in uspešnost: v vseh fazah delovnega procesa niso jasno opredeljene pristojnosti in s tem odgovornosti.

Razdrobljena proizvodnja zmanjšuje razvojne rezultate.

V režiji je še vedno preveč ljudi.

V teh razmerah se vprašujemo, katere so naše prednostne naloge. Te so: izdelati in ponuditi kvalitetne izdelke, s katerimi bo kupec zadovoljen tudi v cenovnem pogledu. Z ustreznim poslovanjem bo treba doseči primeren donos kapitala, ki ga pričakujejo delničarji. Prednostni cilj, ki si ga moramo v Alpini zastaviti za razdobje 2-3 let, je realizirati ustrežno kapitalno strukturo.

Za realizacijo vseh teh ciljev bo treba v naše delo vnesti izboljšave:

- z ustreznim sistemom dela zagotoviti kvaliteto celotnega poslovanja in dela,
- posodobiti organizacijo in organiziranje samostojnih enot, kjer bo bolj prišla do izraza tudi uspešnost (odgovornost) posameznikov,
- v nekaj letih doseči donosnost našega poslovanja - več kot prinašajo bančne obresti,
- zniževanje stroškov - vseh vrst,
- večja tržna usmerjenost vseh programov,
- proizvodne enote organizacijsko usposobiti, da bodo dovolj prilagodljive in bi dosegle večjo produktivnost,
- pripravo dela v celotni verigi (servisiranje proizvodnje) moramo izboljšati
- boljša izraba materialov,
- pri plačah upoštevati kolektivno pogodbo,
- izboljšanje kadrovske politike.

Organizacija družbe, podjetja ali druge oblike delovnega organizma je izrednega pomena za normalno, v poslovnem svetu, uspešno delovanje. Z organizacijo se vsakemu posamezniku določi njegovo mesto, delovno in odgovornostno področje. Delovanje podjetja v neki meri lahko enačimo z delovanjem človeškega organizma. Konec koncev je podjetje pravi organizem, kjer veljajo določene zakonitosti. Vse mora biti na mestu, z različnimi sposobnostmi in funkcijami. Okvara ali nefunkcioniranje posameznega dela povzroči zmanjšanje sposobnosti celotnega organizma. Le popoln bo dal najboljše rezultate.

V poslovnem svetu je predvsem pomembna uspešnost delovanja posameznega dela in predvsem celote. Uspešnost pa se lahko meri le s tistim, kar prizna nasprotna stran, to je kupec na trgu. Lahko smo po produktivnosti najuspešnejši, izdelamo več proizvodov kot konkurenca, vendar če izdelkov ne moremo prodati, to nič ne pomeni. Tržna merljivost rezultatov delovanja organizma je v primeru poslovnih enot izrednega pomena. Le podjetje, ki mu trg prizna za njegov proizvod tako ceno, ki pokrije vse stroške in prinese še nekaj ostanka, si zagotavlja nadaljnje poslovanje in razvoj.

Nova organizacija naj bi torej omogočila:

- zagotoviti predpogoje za učinkovito vodenje in vseh nivojih,
- definirati delo oz. področja del, za katere je posameznik odgovoren,
- možnost spremljati rezultate po posameznem programu.

Nova organizacija bi torej imela tri samostojne enote:

- program športne obutve,
- program modne obutve,
- domača prodaja.

Kljub precejšnji samostojnosti teh enot, pa to ne pomeni delitev podjetja, saj so cilji vendarle skupni. Strategija in način delovanja bodo namreč določeni na ravni najvišjega vodstva delniške družbe, s čimer bi naj doseglji prej omenjene poslovne cilje.

Komentirano poročilo na podlagi gradiv in razprave na razširjenem sestanku vodstva

Nekaj podatkov o poslovanju

Proizvodnja obutve 918.000 parov

V prvem polletju smo skupno izdelali okoli 918.000 parov, od tega 286.000 parov športne in 632.000 parov modne obutve.

Največ smo izdelali brizgane obutve - 239.000 parov, 195.000 parov ženske nizke modne obutve, 150.000 parov sandal; čevljev za smučarski tek smo izdelali 138.000 parov, planinskih pa 85.000 parov.

Delež slabše kvalitete obutve je letos nekoliko manjši kot je bil lani, vendar so načrtovalci pričakovali še boljše kakovost.

Kar zadeva izkoriščanje delovnega časa, je bilo v prvem polletju 48 % po učinku, po času 28 %, izostankov pa je bilo kar 24 %.

V primerjavi z enakim obdobjem lani se je skupni fond ur zmanjšal, predvsem ure po

učinku; v okviru izostankov pa je opazno povečanje boleznin za 13 %.

Število nador se je letos zmanjšalo za 4 %.

Prodaja obutve

V prvem polletju smo skupaj prodali blizu 880.000 parov, od tega 753.000 parov Alpinine obutve.

Izvozili smo 620.000 parov (ali 70 % oz. 82 % Alpinine obutve).

Na domačem trgu smo prodali blizu 260.000 parov; 195.000 parov v maloprodajni mreži in 65.000 parov preko prodaje na debelo.

Zaloge se še povečujejo

Tako zaloge materialov, končnih izdelkov kot zaloge v MPM so se povečale, zmanjšale pa so se zaloge nedokončane proizvodnje.

Število dni vezave zalog se je nekoliko zmanjšalo.

Kakšne so bile povprečne plače

Povprečna netto plača v Alpini je bila v prvem polletju 56.486,00 SIT, v proizvodnji 53.676,00 SIT, v maloprodajni mreži 63.361,00 SIT in v strokovnih službah 70.596,00 SIT.

Po poslovnem poročilu

Kljub težavam uspehi vidni

Dopusti so za nami in delo je spet steklo s polno močjo. Ob tem, ko ocenjujemo razmere, pripravljamo vse potrebno za čimbolj nemoteno proizvodnjo do konca leta. Kakšen je sedaj položaj?

Na modnem programu zaključujemo s proizvodnjo obutve za jesen-zimo - za vsa tržišča. Pri tem je nastala rahla zamuda predvsem pri izdelavi obutve za domače tržišče (MPM in grosistično prodajo). To velja za program brizgane obutve, ki jo izdelujemo za več zunanjih kupcev. To zamudo bomo poskušali v naslednjih dveh tednih ublažiti z delom preko rednega delovnega časa.

Potem pa že prehajamo na proizvodnjo obutve za sezono pomlad-poletje 1997.

Na športnem programu moramo v proizvodnji čevljev za alpsko smučanje narediti še zelo veliko. Proizvodnja pancrjev se bo namreč zaradi različnih razlogov zavlekla tja do začetka decembra. Med drugim je na to vplivalo tudi vključevanje večjih količin rolerjev, kar je glede na to, da je to naš novi program, kar spodbudno.

Na tekaškem programu imamo težave s kooperanti na Hrvaškem, kar delno rešujemo s proizvodnjo v Sloveniji.

Čas pred dopusti je bil čas, v katerem smo pospešeno izdelovali kolekcije tako na modnem kot na športnem programu.

Ocenjujem, da smo kljub različnim željam posameznih partnerjev (trgov), uspeli sorazmerno kvalitetno opraviti to delo, tako po programih, kot tudi glede na zahtevane roke.

Na športnem programu (rolerji, trekking) so prvi odzivi s sejmov spodbudni, kljub veliki konkurenci in recesiji, ki še vedno vlada tudi v

zahodnih državah. Ugodne odmeve velja izkoristiti in nadaljevati v tej smeri.

Na modnem programu bi poudaril predvsem dejstvo, da je bila v novem oddelku razvoja izdelana velika količina obutve potniških kolekcij, kar je bilo mogoče uresničiti z velikim razumevanjem tam zaposlenih.

Tudi na področju oskrbe nismo imeli večjih problemov, čeprav je organiziranje, spremljanje in oskrbovanje tako razdrobljene proizvodnje tako s tehnološke kot oskrbovalne plati izredno zahtevna naloga.

Janko REJC

Uravnatežena proizvodnja

Alpina je s svojimi poletnimi programi sodelovala na največjem sejmu športne opreme v Chicagu v Ameriki.

Naš obisk je bil predvsem namenjen primerjanju z drugimi proizvajalci inline programa (rolerji) in programa za trekking.

Potrdilo se je, da je program rolerjev v Ameriki v velikem porastu, Evropa pa tem težnjam naglo sledi.

Program se v glavnem razvija v treh smereh: rekreacija, akrobatika in hokej. Zlasti agresivno predstavljajo »akrobatski« program.

V tej konkurenci tudi mi nismo brez možnosti, saj nam je uspelo v razmeroma kratkem času pripraviti kolekcijo, ki je dovolj konkurenčna. Pokazalo se je, da je bila naša odločitev, da sledimo kvaliteto produkta na tem področju - pravilna. Upoštevali smo ključne elemente, ki določajo kvaliteto, to je ustrezni ležaji, kolesa in notranji čevlji, medtem, ko smo školjko le modificirali. Naš namen letos je bil, da pridemo na trg s testnimi količinami kakovostnih rolerjev in moram reči, da odmevi s trga kažejo, da smo to naredili kar uspešno.

Naš cilj je, da ta program še razširimo in dosežemo letno količino okoli 200.000 parov. Vemo, da to ne bo lahko, saj se pričakuje na trgu še nekaj velikih proizvajalcev.

Obisk smo izkoristili tudi za pogovore s proizvajalci koles in ležajev, ki so se udeležili sejma, in s predstavniki firme Sunshine iz Nemčije.

V poletnem času je bil tudi poletni sejem ISPO, osrednji sejem športne opreme, katerega se Alpina tudi udeležuje že nekaj let.

Tudi tu smo ugotovili, da naše možnosti še niso izkoriščene in da ob pretehtanem delu in pravih usmeritvah v kvaliteten program, lahko še kaj pridobimo.

Podobne ocene je potrdil tudi sejem v Friedrichshafenu v Nemčiji za trekking program.

Če vse te ocene strnem, imamo lepe možnosti, da na športnem programu uravnatežimo poletno proizvodnjo (rolerje, trekking) in zimsko proizvodnjo (smučarski, brizgani in tekaški čevlji, surf) in v celem letu dosežemo proizvodnjo 300.000 - 350.000 parov, oziroma dnevno 1.200 parov.

To pa bi bil eden od najpomembnejših ciljev, za katerega smo si prizadevali že dolga leta.

Seveda pa velja spet poudariti, da brez kvalitetnega proizvoda in ustreznega celovitega servisa solidnega poslovanja v taki konkurenci ni mogoče doseči.

Boris MARKEJ

Manj ljudi naredi toliko kot prej

Smo sredi julija in v montaži modne obutve trenutno izdelujemo gležnarje in salonarje, v glavnem za izvoz.

To obutev sedaj delamo na treh ringih: na prvem gležnarje, na drugem salonarje za Gervinio in na tretjem salonarje za ostala tržišča. Gležnarjev dnevno izdelamo od 800–1000 parov, salonarjev za Gervinio pa npr. 1000–1100 parov.

Skupaj je naša dnevna proizvodnja 2800 do 3000 parov. Nihanja so seveda zelo odvisna od vrste obutve oz. zahtevnosti izdelave, pa seveda tudi od tega, kako je proizvodnja pripravljena in oskrbovana.

Cvikanje opetja in cvikanje konic

Iskrice

Organizacija:

Prednost organizacije ni v tem, da delamo po naprej določenih obrazcih, temveč, da kolikor mogoče najbolje izkoristimo razno vrstne možnosti.

Organizacija:

Organizacija je sredstvo, da v svetu kaosa dosežemo tudi racionalne cilje.

Kadri:

Kar najbolj kritizirate pri drugih, se drugi najbolj bojijo pri vas.

Kadri:

Problem tega sveta je v tem, da so najbolj samozavestni tisti, ki imajo za to najmanj razlogov; najbolj pa bi potrebovali samozavest tisti, ki bi jo smeli imeti.

Kadri:

Kdo je pravzaprav nekdo; tisti, ki ima kepo zlata ali tisti, ki ima zlato srce?

Denar:

Če je težko priti do denarja, kako težko je šele doseči druge vrednote, katere lahko spoznamo šele po desetletjih tavanja.

Denar:

Kakor so banke lahko zakladnice blaginje, so lahko tudi ravbarski gradovi.

Uredništvo

Priprava za lepljenje (mazanje): Katja Pečelin in Nada Bogataj

Namestitev podplatov: Damjan Lavrenčič in Matej Naglič, skrajno levo je vodja montaže modne obutve Vinko Podobnik

Kar zadeva storilnost in kvaliteto, lahko rečem, da je z organizacijo ringov bolje, z manj ljudmi naredimo ravno toliko kot prej, ko jih je delalo več.

Seveda pa na to ne vpliva zgolj organizacija ali vzdušje, ki vlada v teh manjših organizacijskih skupinah in je bolj usmerjena v medsebojno sodelovanje; oprema je po-

memben dejavnik. Tako imamo na prvem kot na drugem ringu vso potrebno strojno opremo npr. za kosmatenje in mazanje, na tretjem ringu pa tega še nimamo. Ugotovili smo še, da bi s popolno strojno opremo tudi tu prihranili nekaj delavcev oz. izdelovali kvalitetnejšo obutev. (med drugim se le-ta med delom tudi manj umaže).

Seveda ima ta organizacija tako prednosti kot slabosti. Kot prednost je prav gotovo ta, da napake opazimo prej, da potrebujemo manj kopit in podobno. Težave pa so v tem, ker pakiramo v zbirne kartone in če se kje kaj zatakne, le-te ne moremo skompletirati.

Planska nedisciplinarnost povzroča »zaletavanje« proizvodnje. Včasih je dela premalo in delavci čakajo, drugič ga je preveč in morajo delati nadure. Mnogi jih imajo že po 50 ali več. Kljub temu lahko rečemo, da ljudje razumejo težave in dobro delajo.

Kot že rečeno, pa je najvažnejše, da je proizvodnja ustrezno pripravljena in načrtovana in seveda oskrbovana. Kar pre pogosto se zgodi, da ni kakšnih podplatov ali peta...

Seveda je razumljivo, da vedno ne more biti vse optimalno usklajeno, toda morali bi stremeti k temu, da bi posamezne artikule delali hkrati, ne pa po večkrat. Tako bi se naredilo več pa tudi kvalitetneje. To kažejo čisto praktične izkušnje, saj je že tretji ali četrti dan proizvodnje nekega artikla bistveno boljše kot prvi dan.

Dobro je, da sedaj proizvodnje ne moti več izdelovanje potniških kolekcij, ki jih izdelujejo v razvoju. Res imamo pri nas še rezervni stroj za cvikanje, na katerem pa delavci razvoja delajo sami.

Tako delo kljub vsemu dobro teče in upam, da bomo dosegli planirano proizvodnjo.

Pa še to: čakamo na stroje za kosmatenje in za mazanje za tretji ring.

Vinko PODOBNIK

Kolofon

»DELO ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žari. Ureja ga uredniški odbor: Jana Eržnožnik, Ivo Pivk, Tanja Mohorič, Slavko Kristan, Jožica Kacin, Silva Pivk, Neško Podobnik – glavni in odgovorni urednik, Naklada: 2.400 izvodov. Fotografija: Brigita Zemljarič. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj.

kako POSLUJEMO

Sklepi nadzornega sveta, sveta delavcev, uprave, mnenja lastnikov, menagerjev, delavcev, sindikata...

Pri izkopitenju dela Franc Dolinar

Da bodo čevlji brez napak, na kontroli ugotavljata Karla Klemenčič in Lojze Modic

V finišu: Zofija Logar, Cirila Pešič, Marjeta Podobnik in Nevenka Pustovrh

Damjana Pagon in Minka Urbančič

Jaz bi hotel vloženi denar obrniti

Andrej Miklavc, eden redkih naših smučarjev, ki so doslej zmagovali v svetovnem pokalu z našimi čevlji, je avgusta obiskal naš servis, da bi uredil vse potrebno za naslednjo sezono.

»Sedaj odhajamo na smučarske priprave na evropske ledenike (Sass Fee v Švici),« je pripovedoval. »Zadnja leta smo sicer hodili ta čas na južno poloblo, ker v Evropi ni bilo pravih pogojev; letos je drugače. Upam, da bo trening uspel, pa še veliko ceneje bo.

Z Alpininimi čevlji bom nastopal še naprej; pripravili smo že vse potrebno, da pri smučanju ne bi smelo biti težav. Mislim, da bodo nekatere spremembe obstoječega tekmovalnega čevlja omogočile ustrezne prilagoditve in potem nadaljnji razvoj. Mislim, da imate pri tem še velike rezerve.

Upam pa tudi, da bodo odgovorni ljudje v Alpini znali izkoristiti vložena sredstva v razvoju in za promocijo. Mislim, da tega ne delajo dovolj agresivno.

Čeprav same nagrade niso visoke, so bila v desetletjih prav gotovo vložena ogromna sredstva. To bi morali znati izkoristiti.«

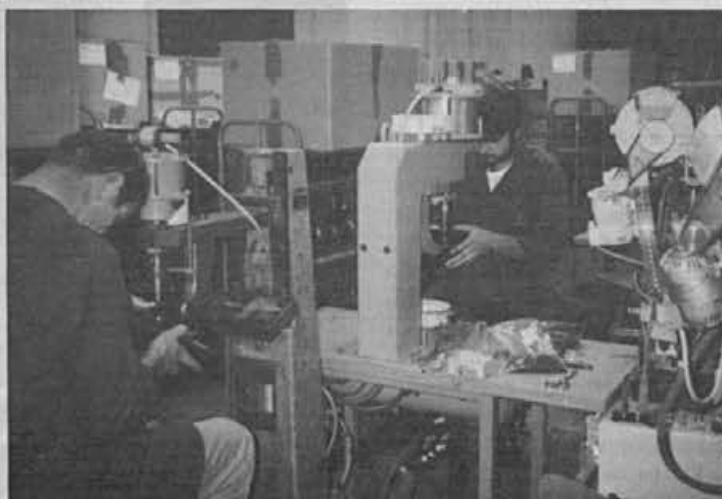
Ni kaj, dobra misel, ki terjaja premišljeno strategijo in ustrezno sprotno ravnanje. Le da ne bi spet pozabljali...

Nejko PODOBNIK

S treninga naših smučarjev

Komerciali naj sprejmeta toliko naročil, kolikor jih lahko naredimo

Zakovičenje rinčic

(nadaljevanje na 6. strani)

Dopisujte

Komerciali naj...

(nadaljevanje s/5. strani)

Kontrola polizdelkov
Pavel Nicoletti

Od sredine junija dalje do sredine oktobra naj bi večinoma izdelovali pancrje. Poleg tega pa izdelujemo še sestavne dele za tekaške čevlje ter pete in napetnike za modno obutev.

Vse to ni tako enostavno, saj letos izdelujemo dodatno še rolerje; doslej smo jih izdelali že 58000 parov (30000 za Sunshine, 18000 pa jih še bomo). Pancrjev naj bi letos izdelali 130.000 parov.

Izdelujemo tudi vzorce kolekcije za prihodnje leto. Izredno veliko moramo letos izdelovati peta in napetnikov za modno obutev. Odkar smo nehali delati velike serije za Rusijo, teh še nismo izdelovali toliko kot letos.

Da bi vse izdelali pravočasno, smo že sredi junija v montaži oblikovali dve izmeni, kar je nujno, ker imamo premalo strojev. Vključili smo nekatere delavce, ki so prišli iz drugih oddelkov, pa tudi fante, ki so prišli na prakso ali na počitniško delo.

Po izračunih (glede na minute) to znese 33 delavcev v montaži. Ker pa vsi nikoli ne delajo, smo oblikovali dve izmeni po 20 ljudi.

Na brizganju pa ljudje delajo kar v treh izmenah.

Žal se je kmalu pokazalo, da zmanjkujeta notranjih čevljev, tudi zaloge, ki so jo izdelali na Colu. Najhujše je, da na Colu sedaj izdelujejo zgornje dele za tekaško obutev in snowboard. Tako sešijejo dnevno od 300 - 400 parov notranjih čevljev, mi pa bi jih rabili trikrat toliko, da bi bila proizvodnja usklajena z brizganjem in montažo. Trudimo se namreč, da delamo vse čimbolj vzporedno.

Kar pa zadeva proizvodne zmogljivosti, nameravamo letos kupiti stroj za brizganje delov za notranje

dele čevlja, da bi lahko en stroj od dveh odslej imeli v rezervi. Novi bi

Šale in manšete v rolerje sestavlja Boris Pečlin

namreč izdelal precej več, pa še veliko manjšo porabo energije ima.

Potrebovali bi tudi srednji stroj za brizganje lažjih delov; sedaj imamo samo »prevelikega in pretežkega«, kar onemogoča optimalno kakovost, kvaliteto oz. barve.

Če na koncu še rečem, da naši delavci ne delajo v najboljših pogojih, zlasti to velja za tisti del, kjer ni nobene ventilacije, streha pa je taka, kot da so v topli gredi. Tudi mislim, da razmerje plač naših delavcev v montaži ni v ustreznem razmerju do ostalih montaž.

Tako si želim predvsem, da bi v prihodnje bilo boljše usklajevanje proizvodnih zmogljivosti in s tem manj nepotrebnih zastojev.

Ciril VIDMAR

Odlična reklama za rolerje

Avgusta je bilo v Hali Tivoli prvo državno prvenstvo v roler hokeju, na katerem je nastopilo osem ekip, ki so si finalni nastop priborile na desetih predhodnih turnirjih.

V kategoriji hokejistov nad 15 let je zmagala ekipa Pirana, ki jo je sponzorirala Alpina in ki je tudi najbolje organiziran klub, v katerem nastopajo profesionalci: Emanuel Letica, Dejan Rosan, Klavdio Zlokar, Robert Ciglenečki, Matjaž Munjov, in Tomaž Zankov.

Alpina je opremila tudi Dinamite - klub iz Horjula, ki pa tekmovalno ni bil tako uspešen, saj je edini nastopil brez profesionalnih hokejistov. Kot se stvari razvijajo, že razmišljamo o osnovanju lastnega kluba, ki bi še bolj pro-

moviral naše rolerje in podjetje. Za to obstajajo realne potrebe in tudi možnosti. Razmišljamo tudi o organizaciji kakšne tekme v Žirih, pri čemer pa je treba vedeti, da se amaterji ne morejo kosati s profesionalci.

Ob hokejskem tekmovanju so se izkazali tudi akrobi: David Pagon, Miha Rehberger, Rok Oblak, Gregor Seljak, Žana Jereb, Nejc Jerman in Tjaša Vidic, ki so nastopili z rolerji model ST 500 in ST 600.

Skratka, to je bila prireditev pod pokroviteljstvom Alpine, ki je zelo uspešno predstavila naše rolerje, tako za hitrostno rolkanje, akrobatiko in hokej.

Stanko KRANJC

David Pagon v svojem elementu.

Če bi bila obutev pravočasno

Ko ocenjujemo letošnje grosistično prodajo, lahko rečemo, da je ugodna, saj smo prodali približno toliko, kot smo načrtovali.

Seveda ni šlo brez težav, saj se razmere hitro spreminjajo. Na nekaterih področjih (Stajerska) se močno čuti ekonomska kriza in dejstvo, da pomanjkanje denarja ogroža tako podjetja, ki sodelujejo z nami (KVIK, Jeklotehna itd.), kot seveda našo načrtovano prodajo. Le nekaj grosističnih kupcev in zasebnikov je rednih plačnikov, mnoge je treba priganjati, nekaterim pa sploh ne upamo več pošiljati blaga.

Konkurenca je seveda še vedno močna, tako med domačimi proizvajalci, kot uvozniki, kjer se pojavljajo novi.

Tako moramo tržišču ponuditi ustrežno kolekcijo. Prav za letošnje lahko rečem, da ni doživela bistvenih pripomb. Drugi pomembni dejavnik uspešnega poslovanja pa je, da kupcu pravočasno ponudimo naše proizvode. V tem smo najmanj uspešni. Vzroke iščem v naslednjem: načrtovalci želijo upoštevati prav vse novitete, ki se vidijo na sejmi, in pa v tem, ker je grosistična prodaja v proizvodnji zadnja na vrsti. Analiza, ki smo jo izdelali pred koncem avgusta, kaže, da je bilo od 38 naročenih modelov za grosistično prodajo izdelanih le 5 takih, ki jih lahko odpremo kupcem. Kupec nas ne bo čakal, temveč bo kupil pri drugem proizvajalcu, zato obeti za prodajo jesensko-zimske obutve niso rožnati.

S pretečenim rokom izdelave obutve ne bo nihče več kupil.

Poleg nenehnega prilagajanja novim modnim trendom nam pot do kupca zapira še naša nepodjetnost in počasnost. Prav na slednje, ki je sad lastne organiziranosti in zato nanjo lahko vplivamo, bi kot vodja grosistične prodaje rad opozoril, da se mi ne bi več ponavljale »zgodbe« ko danes kupci želijo kupiti salonarje, mi jih pa še nimamo narejenih.

Ivan JERMAN

Vzorna organizacija v Tržiču

Mednarodno tekmovanje na (tekaških) rolnah z močno zastopanostjo Alpine

V soboto je bila na progi Tržič-Lom mednarodna tekma z rolniki, na kateri je nastopalo preko 200 tekmovalcev iz šestih držav, med njimi tudi slovenski biatlonec in smučarji tekači, na čelu z našo najboljšo biatlono, domačinom Andrejo Grašič in drugimi reprezentanti.

Prav zanimivo je bilo videti, ko so prav vsi slovenski tekmovalci in tekmovalke nastopile z našimi čevlji.

Spet se je tudi na tekmi potrdilo, da so z našimi čevlji nastopajoči uspešni, saj je med moškimi zmagal Tomaž Globočnik, ki je tokrat premagal celo svetovnega prvaka Italijana Di Gregoria, med ženskami pa je bila slavna Italijanka Stefania Belmondo v finišu vendarle močnejša od naše Andreje Grašič.

Zelo dobro so se izkazali tudi posebni dresi, s katerimi je Alpina opremila nekaj najboljših.

Pa še to: svetovni prvak Di Gregorio je izrazil željo, da bi preizkusil naše čevlje; to pa tudi že nekaj pomeni.

Zmagovalec med moškimi je bil biatlonec Tomaž Globočnik

Aktualni intervju

Pogovor z vodjem rajona Mihom Govekarjem

Slovenija v Skenderiji

Naš paviljon je obiskal veleposlanik Slovenije v BiH Drago Mirošič

Delo-življenje:

Gospodarsko razstavišče Ljubljana je skupaj z Gospodarsko zbornico Slovenije in Privredno komoro Sarajeva organiziralo predstavitev slovenske industrije na razstavišču Skenderija v Sarajevu od 16. do 19. junija.

Skupno se je sejma udeležilo 55 podjetij iz Slovenije, med njimi tudi Alpina. Kaj lahko poveste o tem?

Miha Govekar:

Kot smo si ga zamislili v Sloveniji, naj bi to bil predstavni sejem slovenske industrije, kar je bil tudi naš namen. Očitno pa je bilo, da so si v Bosni in Hercegovini sejem predstavljali kot možnost dogovarjanja o vlaganjih, saj jim najbolj manjka denarja.

Seveda je bila možnost tudi za konkretne dogovore, na primer o poslovnem oz. proizvodnem sodelovanju ali sklepanju kakšnih drugih poslov.

Delo-življenje:

Kako pa se je predstavila Alpina?

Miha Govekar:

Alpina je na majhnem razstavnem prostoru predstavila kompletno kolekcijo smučarskih čevljev, prav tako obutev za vojsko, policijo ali carino, komplet program rolerjev, deloma pa tudi snobord, tekaški in planinski program.

Seveda smo pokazali tudi najmodernejši del kolekcije ženskih nizkih in visokih čevljev.

Lahko rečem, da so ljudje zelo množično obiskali naš razstavn prostor. To se vidi tudi po tem, da je pošlo približno 6000 plakatov in prospektov.

Najbolj so se zanimali za program rolerjev in smučarsko obutev, ženske pa seveda za modno obutev.

Večina obiskovalcev zelo dobro pozna našo firmo, še posebej pa je pomembno dejstvo, da vsi vedo, da ves čas vojne nismo prenehali delati in da smo naše prodajalne tudi v vojnih razmerah oskrbovali z obutvijo. Tudi sami smo v medijih

poskrbeli za čim boljšo obveščenost o naši prisotnosti na tržišču.

Poleg plakatov smo se s triminutno oddajo pojavili na lokalni televiziji, vest o našem paviljonu je objavil najbolj razširjen časopis Dnevni avaz.

Delo-življenje:

Ste imeli tudi kaj stikov z gospodarstveniki Bosne in Hercegovine?

Miha Govekar:

Poleg našega veleposlanika Draga Mirošiča so nas obiskali tudi drugi vplivni gospodarstveniki in politični predstavniki, med drugim član predsedstva Bosne in Hercegovine dr. Mirko Pejanović, podpredsednik Gospodarske zbornice Sarajeva, predstavnik združenja obutvene inudrije BiH, vodja BiH SKI-POOL-a, predstavniki posameznih tovarn, pa tudi predstavniki vojske, katerim so bili zelo všeč nekateri naši modeli.

Delo-življenje:

Alpina-Impex torej deluje?

Miha Govekar:

Obiskali so nas tudi vsi poslovodje naših prodajal v Bosni in Hercegovini, ki jih je v okviru Alpine-Impex še pet, saj sta Sarajevo I. in Mostar popolnoma uničeni, Banjaluka pa zaplenjena.

Kot sem še omenil, so naše prodajalne delovale ves čas vojne, kolikor je bilo le mogoče. Že leta 1994 so od nas kupili preko 2000 parov čevljev, leta 1995 preko 10.000 parov, letos pa v prvem polletju že 10.000 parov; predvidoma pa jih bodo letos še 15.000.

V prodajalnah Zenica, Tuzla, Travnik, Sarajevo II. in III in Bihač, je skupaj z upravo zaposlenih 18 ljudi, ki so nam ostali zvesti ves čas vojne.

Delo-življenje:

Torej je bil sejem uspešen?

Miha Govekar:

Sejem ocenjujem kot našo zelo dobro promocijo; hkrati pa smo odprli možnosti za še širše sodelovanje.

Nejko PODOBNIK

Prva in druga med ženskami: Stefania Belmondo in Andreja Grašič

Kot da je prodajalna večja

»V Alpini se zavedamo, da bomo lahko uspešno poslovali, če bomo imeli kvalitetne proizvode, na drugi strani pa tudi lepe prodajalne,« je ob odprtju prenovljene

prodajalne Alpine v Šentvidu pri Ljubljani ocenil predsednik uprave in generalni direktor magister Franci Mlinar.

»V maloprodajni mreži na do-

mačem tržišču prodamo 8-9% celotne Alpinine proizvodnje. Dohodkovno pa maloprodajna mreža močno prispeva k poslovnemu rezultatu Alpine. Prav zato smo pripravili načrt prenove in posodabljanja prodajaln. Vsi pa vemo, da smo omejeni s sredstvi, zato poleg potreb, ki se kažejo v prodajalnah, upoštevamo koliko je prodajalna tudi poslovno uspešna. Konkurenca je namreč huda in če ne bomo imeli lepih in funkcionalnih prodajaln, tudi ne bomo dobro prodajali.

Arhitektu in izvajalcem čestitamo za dobro in hitro opravljeno delo, delavkam kolektiva v Šentvidu pa želim še naprej veliko uspehov v prodajalni,« je še povedal Franci Mlinar.

Vse štiri delavke prodajalne na čelu s poslovodkinjo Bredo Mikec so očitno vesele prenovljene prodajalne, prijazno postregle z aperitivom, da smo nazdravili novim uspehom.

Breda Mikec pa je ob tem še povedala: »Kar zadeva samo izved-

bo obnove, je bila izvedena kar hitro, v treh tednih. Me smo seveda pomagale kolikor je bilo potrebno, zadnji teden pa smo delale od sedmih zjutraj do desetih zvečer, da je bilo vse pripravljeno za prodajo odprtje.

Sedaj bomo lahko imeli lepo razstavljen obutev, saj je cela prodajalna ena sama izložba, kar je za sodobno prodajo in samoizbiro kupcev res dobro. Kupci imajo namreč primeren dostop do obutve, saj je razporeditev taka, da je prostor res dobro izkoriščen. Kljub temu je tudi prodajalna takoj polna. Moramo namreč vedeti, da moramo imeti celovito ponudbo Alpine in na drugi strani čimmanj nekurantnega blaga.

Tudi fasada s sodobnim napisom in znakom Alpine bo sedaj bolje opozarjala mimoidoče na našo prihodnost, dobro pa bi bilo, da bi imeli tudi na glavni cesti tablo, ki bi opozarjala na nas,« je še menila poslovodkinja Breda Mikec.

Nejko PODOBNIK

Iz proizvodne hale na Kalu

Ob otvoritvi tovarne na Kalu govori generalni direktor Alpine mag. Franci Mlinar

Zadovoljne prodajalke v prenovljeni prodajalni v Šentvidu

Po otvoritvi še dogovor za nadaljnje delo, z leve: župan občine Kanal Zoran Madon, direktor proizvodnje Janko Rejc in generalni direktor Franci Mlinar

Takole izgleda funkcionalno urejena prodajalna

KADROVSKE NOVICE –

za mesec julij in avgust 96

V poletnih mesecih julija in avgusta letošnjega leta se na področju zaposlovanja ni izkazovala večja fluktuacija delavcev, saj so se na novo v tem razdobju zaposlili le 4 novi delavci; delovno razmerje pa je v tem času prenehalo 9 delavcem.

Pripravnštvo je v mesecu juliju nastopil obutveni tehnik Andrej Bogataj, v mesecu avgustu pa je pričel s pripravnštvom kvalificiran izdelovalec spodnjih delov obutve

Igor Trček. V oddelku lahke montaže je delo nastopil Klemen Fortuna; v maloprodajni mreži v prodajalni Alpina Ljubljana 1. je delo nastopil Stanko Doljac.

V teh dveh mesecih so z delovnim razmerjem prenehali iz oddelkov v Žireh Marija Dolinar, Anica Jereb, Anica Čar, Stefan Mavri, Anica Govekar in Frančiška Trček.

Iz obrata na Colu je z delom prenehala Doroteja Bolčina; iz prodajalne Trbovlje je z delom prenehala Aleš Ojsteršek in iz prodajalne Domžale je z delovnim razmerjem prenehala Josipa Pestotnik.

Irma DOLENEC

OB UPOKOJITVI:

Dolgoletnim sodelavkam Mariji Dolinar iz sektorja financ in računovodstva, Anici Jereb iz sekalnice, Josipi Pestotnik iz prodajalne v Domžalah, Anici Govekar iz sektorja komerciala modna obutev, Frančiški Trček iz šivalnice, ter Doroteji Bolčina iz obrata Col želimo ob upokojitvi vse dobro; da bi še naprej z mnogo razumevanja in dobre volje premagovali vsakodnevne težave, mnogo vedrine in drobnih radosti za katere jim je dosedaj premnogokrat zmanjkovalo časa, predvsem pa veliko trdnega zdravja.

POROČILI SO SE:

Sodelavkam Darji Mlakar iz šivalnice v Žireh, Tatjani Likar iz obrata Col, Martini Malovrh iz obrata Šentjošt, Tinci Trček in Ani Bašelj iz obrata Gorenja vas, ob sklenitvi zakonske zveze iskreno čestitamo in jim v zakonu želimo mnogo sreče in zdravja, medsebojnega razumevanja, zadovoljstva in življenjske vedrine.

Poslovili smo se od Jožeta Primožiča

Svojo življenjsko pot je v začetku meseca septembra sklenil tudi naš dolgoletni upokojenec Jože Primožič, rojen leta 1906.

Jože Primožič je bil rojen na Dobračevi in je kot kvalificiran čevljar, pred nastopom dela v Alpini leta 1946, delal pri raznih delodajalcih.

V Alpini je opravljal različna zahtevna dela in je z izkušnjami iz prejšnjih zaposlitev in pridobljenih na delovnem mestu v montažnih oddelkih, vsa delovna leta uspešno delal, vse do upokojitve leta 1962.

Jožeta Primožiča smo v zadnjih letih poznali tudi kot slikarja, kateremu so žirovski kulturniki komaj pred nekaj meseci, za visoki življenjski jubilej pripravili prvo razstavo.

Komaj pol leta po tem mu je smrt prekrizala verjetno še mnogo neizlitih slikarskih motivov, pa vendarle se bomo Jožeta Primožiča vsi še dolgo spominjali kot nekdanjega pridnega delavca in upokojenca Alpine, predvsem pa nas bodo njegove slike še vedno spominjale nanj.

Katja Cankar prav med najboljšimi

Med 6473 slovenskimi maturanti jih je 148 doseglo več kot trideset točk. Za odlične se štejejo že tisti, ko so dosegli 25 - 30 točk.

Med tistimi ki so dosegli maksimalno število 34 točk (teh je bilo 18), je tudi Žirovka Katja Cankar, doma s Sela. To je res izreden uspeh in dobra popotnica za študij biologije, za katero se je odločila Katja, ki je 3. letnik gimnazije obiskovala v ameriški Virginiji, kar ji je omogočilo še širše spoznavanje sveta...

Najboljše so nekatera podjetja in sponzorji še dodatno nagradila. Poleg 100.000,00 SIT za računalniško opremo, so dobili še 500 DEM za programsko opremo in plačano pristopnico za Internet.

Pihalna godba brez počitnic

Sredi julija je Pihalna godba Alpine nastopila na sklepem delu tradicionalnega glasbenega festivala v Madrisiu v Italiji.

Naša godba je tu nastopila s samostojnim dvehurnim koncertom. z godbo gostitelj pa je s skupnim nastopom tudi slavnostno zaključila festival.

18. avgusta pa je del naše pihalne godbe na Triglavu proslavil »triglavski jubilej«.

V dogovoru med dovskim in žirovskim župnikom Jožetom Stržajem so naši godbeniki prvi nastopili v novozgrajeni

kapelici, kjer so spremljali maševanje žirovskega župnika in kaplana.

Gotovo je to spet eden od podvigov naše godbe, še posebno, ker je bilo vreme izredno neprijetno.

Dogodku je prisostvovalo blizu 150 Žirovcev, kar je verjetno eden najbolj množičnih žirovskih obiskov očaka gora.

Takoj za tem je naša pihalna godba navdušila Ljubljančane na proslavi tretje obletnice Interspara v Ljubljani.

Viki ŽAKELJ

Vinku Bačnarju v slovo

V začetku meseca septembra smo se za vedno poslovili od našega upokojenca Vinka Bačnarja, rojenega 1913. leta.

Vinko Bačnar je bil rojen v Novi vasi in je kot visokokvalificiran čevljar v Alpini pričel delati leta 1952 v skladišču zgornjega usnja. Pred tem je bil eno leto inštruktor v Industrijski čevljarški šoli v Žireh.

Njegovi nekdanji sodelavci se ga spominjajo kot od-

ličnega strokovnjaka, ki je znal svetovati tudi drugim. Prizadevno je sodeloval tudi v takratnih organih upravljanja.

Delo v skladišču je opravljal vse do upokojitve, konec decembra leta 1964.

Ob smrti Vinka Bačnarja, našega dolgoletnega upokojenca, sočustvujemo z domačimi, vsi ki smo ga poznali, ga bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

Marko in Urška na najvišjem vrhu severne Amerike

Marko Čar na vrhu Mont Mc Kinleya (Denalija)

Naša slovenska odprava na 6194 m visoko goro Denali (Mount Mc Kinley) na Aljaski, v sestavi dr. Iztok Tomazin in Žirovca Urška Poljanšek in Marko Čar, je spet dosegla izredne uspehe.

Kot se spodobi po takem podvigu, sva Marka in Urško obiskala kar doma.

»Pogoji za vzpon so bili resda težavni, ko nas je helikopter odložil na višini 2200 metrov, smo teden dni potrebovali do baznega tabora na višini 4300 metrov.« se spominja Marko. »Pogoji na tej gori so že na 5000 metrov taki kot so na Himalaji na 7000 metrih. Slabo vreme, veter in izredno hud mraz je močno oviral napredovanje.

Med mojimi načrti so bili najvažnejši, da po vzponu s snežno desko smučam po smeri Orient Ekspres. To je 200 metrov pod vrhom, 1600 metrov dolga strmina (50°) - do baznega tabora (4300 m). To mi je uspelo.

Drug najin cilj je bil, z Urško priti na vrh, kar nama je prav tako uspelo. To ni možno kar tako, saj sva morala čakati kar po več dni, da sva sploh lahko nadaljevala. Če bi silila

naprej v prav ekstremnih razmerah, bi zanesljivo obnemogla. V petindvajsetih dneh smo imeli le 5 dni lepo vreme.«

Urška pa je povedala: »Vesela sem, da sem bila kot prva Slovenka na tej gori. Nisem toliko izkušena, kot sta ostala dva alpinista, saj sem bila doslej najvišje na višini 5800 metrov in to v Južni Ameriki, kjer so bili pogoji bistveno lažji. Vesela sem, da sem uspela, saj je poleg vremenskih pogojev tudi problem opreme, ki jo tu moramo nositi sami, in hrana, ki smo jo za več dni vzpona imeli premalo. Gre enostavno za to, da je za vzpon treba imeti dovolj energije. Dehidracijo smo skušali odpravljati z uživanjem stolpljenega snega.

Po vzponu sem snemala tudi Markovo smučanje, čeprav je bila vidnost le kakšen meter.«

Marko pa je še posebej poudaril: »Odpravo je letos izdatno podprla Alpina, kjer so izdelali tudi notranje čevlje za snowboard in protektorje nad obuvalom in rokavicami. Moram reči, da so se res zelo potrudili.

Podprli so nas še: Red Bull, M in M sports, Faschion, MICO, Etiketa, ki mi daje finančno podporo, potem AO Planinskega društva Žiri, švicarska firma Hooger, ki deluje v Koroški Brnici, medtem ko je kamero posodila firma ELLAB, ki nas je lani podprla tudi finančno. Ne smemo pozabiti Kluba žirovskih študentov, ki nam je prav tako pomagal.«

Delo-življenje: Bo to letos edini podvig?

Marko Čar: »Ne, v septembru se pripravlja 10-članska himalajska odprava v Nepal, pod vodstvom Romana Robasa. To bo »Odprava treh vrhov«, za katero sem bil tudi izbran. Je pa to draga reč: kljub temu, da bo to »državna« odprava, mora vsak od udeležencev sodelovati z 2500 dolarji. Upam, da bomo nekako zmogli.« je še menil Marko.

Medtem, ko sva zaželela obema še veliko alpinističnih in drugih uspehov, je mama Anica samo pripomnila: »Glavno, da sta se vrnila živa in zdrava!«.

N. P.

Najboljše mlade tenisačice Slovenije do 16 let, ki so osvojile evropsko prvenstvo, z leve: Maja Matevžič, Žirovka Petra Rampre in Katarina Srebotnik. Potem, ko sta že z uvrstitvijo v finale mladinskega dela US Opena presegle vse načrte, sta naši igralki Petra Rampre in Katarina Srebotnik vendarle prišli do nepremagljive ovire. Južnoafričanki sta bili premočni

Petra Rampre med najboljšimi v Evropi

Mlade slovenske teniške igralko do 16 let so ekipne evropske prvačinke.

Ta velik uspeh so dosegle na finalnem turnirju v švicarskem Leysin, na katerem so najprej premagale Hrvaško, nato Italijo, v zadnjem krogu pa so premagale še Francijo. Glavno breme sta nosili Žirovka Petra Rampre in Katarina Srebotnik.

Sprva sicer ni kazalo najbolje, saj je bila partija naše prve igralko, Katarine Srebotnik, proti Chevalierjevi zaradi lažje poškodbe komolca Velenjčanke prekinjena pri izidu 2:6, 1:4. Prekinitev in čakanje na zdravniško pomoč pa ji je kot kaže koristilo, saj je po tem zaigrala zanesljivo in dvoboj obrnila sebi v prid. Petra Rampre je v drugem dvoboju proti Le Bescondovi izgubila drugi niz, toda nato gladko dobila odločilnega, tretjega brez izgubljene igre. V dvoje sta za Slovenijo nastopili Petra Rampre in Maja Matevžič. Oslabljena slovenska dvojica v dvoboju s Francozinjama Chevalier in Le Bescond ni

razočarala, saj je klonila šele po velikem boju v tretjem nizu.

Komaj kak prosti dan, ko je bila Petra v Žireh, sem izkoristil za pogovor z njo.

»Zadnje dve leti ocenjujem za zelo uspešno. Tako Breskvarjevo šolo v Nemčiji, kjer sem poleg tehnike pridobila še marsikaj, kar mora obvladati teniški igralec. Tudi letošnje leto je zelo uspešno. Potem ko sem bila okrog novega leta na WTA lestvici še okrog tisoča, sem po turnirjih sedaj na 383. mestu, med mladinkami pa na 58. mestu.

Do konca leta me čaka še svetovno prvenstvo, na katerega smo se kvalificirale, in 6 turnirjev, na katerih bom skušala popraviti predvsem svoj položaj na svetovni lestvici. To je namreč zelo pomembno za nadaljnji razvoj.«

Seveda Petri in njenim staršem, ki ji vseskozi in vsestransko pomagajo, želimo pri tem veliko uspehov. Žirovci navsezadnje ne dobivamo za vsakim vogalom športnikov evropskega formata.

N. P.

Mojster nad mojstri v Goropekah

Mojster juda, nosilec 7. mojstrskega pasu (7. DAN) Jože Škraba že drugo leto zapored trenira mlade judoiste Olimpije v Žireh, točneje v Goropekah.

»Moram reči, da sem zelo zadovoljen,« je pripovedoval. »Tu smo na kondicijskih in tehničnih pripravah. V Goropekah treniramo kondicijo, tehniko pa pilimo na blazinah v telovadnici osnovne šole. Moram reči, da imamo kar dobre pogoje, kjer za nas dobro poskrbijo. Tudi naravno okolje in nadmorska višina sta primerna. Prav tako nam gredo na roko v osnovni šoli.

Tu imava s kolegom Kunčičem skupino 24 judoistov (4 domačini), povečini z modrimi in rjavimi pasovi, le ena judoistka je že z mojstrskim pasom. Gre torej za bodočo ekipo Olimpije, ki bo nadomestila sedanje mojstre.

Po poti prednikov

Pri Modrjanovcu na Selu je nastalo že pravcato rekreacijsko središče.

Jez z vedno globjo vodo, skalnice, tuši, poseben splav (brod), katerim se lahko sami čisto varno prepeljete preko reke; čolni... Vse skupaj v idiličnem okolju je res že pravi rekreacijski center.

Slobodan Poljanšek pravi, da je to naredil predvsem zaradi odnosa

do tega okolja in za svoje lastno zadovoljstvo.

Kot pa kaže, je mnogim ta lepi kotiček naše žirovske kotline res všeč. Okoli tristo članov šteje rekreacijsko društvo, mnogi si tu omislijo piknik, igrajo tenis, plavajo, veslajo ali streljajo z lokom.

Sedaj Poljanšek v skalovju nad Soro ureja posebne terase, ki kar vabijo. Tu bo lahko še marsikdaj zanimivo.

Pri Modrjanovcu je nastalo že pravo rekreacijsko središče

Pri Kamšku tudi turnirji

Obe igrišči pri Kamšku sta še vedno blizu in privlačni, tako da sta bili praktično zasedeni vse poletje. Posebno je zanimivo, da že nekaj let poleg rekrea-

cijskega igranja, organizirajo tudi turnirje, z lepimi nagradami, ki jih prispevajo nekateri žirovski podjetniki in trgovci.

Ob velikem turnirju balinarjev

Za prihodnost balinanja se ni bati

Tudi letos so žirovski balinarji zelo prizadevni in tudi uspešni. Ob mnogih prijateljskih turnirjih velja posebej omeniti vsaj dva. Ženskega, ki je bil sredi julija in na katerem je zmagala ekipa Balinarskega športnega društva Žiri, pred invalidkami in upokojenkami, in pa tudi turnir moških ekip prijateljskih društev, na katerem je nastopilo kar 12 ekip od Portoroža do Velenja. Zmagala je sicer ekipa Blagajane iz Polhovega Gradca, pred Logatčani, naša članska ekipa pa je bila tretja. Zelo velik uspeh so dosegli naši dečki, ki so bili v hudi konkurenci kar četrti.

Tudi sicer so naši dečki med najboljšimi v državi. Nino Zalar je bil tretji na medobčinskem turnirju v Škofji Loki; potem je bil drugi na Gorenjskem

in postal državni reprezentant. Kot član ekipe Slovenije je nastopil na dveh močnih četverbojih v tujini. V Italiji je bil z ekipo Slovenije drugi (Italija, Hrvaška, Trivenetto, Slovenija); v Franciji pa je bila naša ekipa četrta (Francija, Italija, Hrvaška, Slovenija).

Nino Zalar, Blaž Bogataj in Andrej Pivk so na medobčinskem prvenstvu v dvojicah dosegli drugo mesto.

Članska ekipa je v ligaškem tekmovanju po pomladanskem delu 5. v prvi Gorenjski ligi; upamo, da bo jeseni šlo še bolje.

Prav tako se bodo nadaljevala mednarodna tekmovanja dečkov, o katerih bomo še poročali.

Jure GREGUROVIČ

Lep uspeh žirovskih tabornic

Potem, ko sta dve ekipi tabornic Rodu Zelenege Žirka (RZZ) Žiri na področnem mnogoboju za Gorenjsko v Škofji Loki osvojili 1. in 2. mesto, sta se zelo dobro odrezali tudi na državnem mnogoboju. Ta je bil od 21. do 23. junija v Izoli in okolici, kjer so se zbrale ekipe iz vse Slovenije.

Po napornih preizkušnjah (orientacija, lokostrelstvo, signalizacija, šotori, prva pomoč...) se je ena naša ekipa uvrstila na odlično 3. mesto, druga, mlajša ekipa, ki se je v večinah v tej kategoriji poizkusila prvič, pa se je uvrstila na zelo dobro 7. mesto.

19. junija 1996 pa smo žirovski taborniki organizirali področni mnogoboj Gorenjske za mlajše člane (7 do 11 let), ki se ga je v treh starostnih kategorijah udeležilo 21 ekip.

Tudi naši najmlajši taborniki so bili uspešni, saj so v prvi kategoriji osvojili 1. in 3. mesto, v tretji kategoriji pa 1. mesto.

Poleg tega smo gorenjskim tabornikom prikazali tudi del taborniške razstave, ki smo jo mesec dni nazaj prikazali žirovski javnosti v družbenem domu Partizan.

Robert ŠUBIC

Čenča v novih prostorih v Koflerjevi hiši

Čenča v novih prostorih

Konec avgusta se je ČENČA, trgovina s proizvodi predvsem za otroke, preselila od Lustika k sosedu Koflerju, v nekdanjo frizerijo.

Tu imajo več prostora, zato so lahko uredili tri oddelke: tekstil, opremo in igrače. Tako bo ponudba še širša in zanimivejša, saj bodo starši lahko kupili za otroke praktično vse, od previjalne mizice, do sedeža v avtomobilu.

Posebno bo razširjena ponudba tudi zaradi sodelovanja z italijansko firmo Brestie. Čenča bo namreč za to firmo opravljala tudi grosistično prodajo kompletnega otroškega programa.

N. P.

Začasno lahko vrtec tudi v Partizanu

Večkrat sem si že zastavila vprašanje (nazadnje tudi na okrogli mizi v osnovni šoli), ali bi bil lahko del vrtačasno tudi v družbenem domu Partizan. Odgovor pa je bil vedno odklonilen, češ, da so problemi z lastništvom doma in da ta varianta v bližnji prihodnosti ne bo uresničljiva.

Kot vzgojiteljica pa menim naslenje:

Potrebe po dodatnem varstvu so! To lahko zadržijo starši, ki so brez varstva in pa tudi vzgojiteljice, ki morajo vzgojno-izobraževalni program za preštevne skupine izvajati v, za tako število otrok, premajhnih prostorih.

Če bo vrtec v naslednjih letih res dograjen in pa obnovljen, bo prav gotovo dobrodošlo, saj je poleg rednega varstva predšolskih otrok vedno več zahtev staršev, ki želijo za svoje otroke tudi kaj več - torej dodatne dejavnosti za predšolske otroke - predvsem tiste, ki rednega vrtačasno ne obiskujejo.

Vsekakor pa je do takrat potrebno najti druge prostore za otroke brez varstva.

Prostorov v domu Partizan ne poznam tako dobro, da bi si lahko ustvarila predstavo za dejavnosti v njem. Vsekakor pa ima zunanje igrišče in tudi velik notranji prostor, kar se mi zdi zelo pomembno. Če bi poklicali na pomoč vzgojiteljice, bi prav gotovo s svojimi izkušnjami lahko svetovale pri funkcionalni izrabi prostorov, ki so na razpolago.

Dom je tudi v centru Žirov, blizu matične ustanove, kar olajšuje organizacijske zadeve, ki so vezane na zavod.

Prav gotovo bi bila ta ali podobna varianta ena cenejših. Kljub temu pa predlagam, da se ob morebitni odločitvi, da bo del otrok v tem domu, prostore primerno uredi in opremi. Katerakoli vzgojiteljica bi bila vesela, če bi jo pri tem vprašali za mnenje. Vzgojiteljice smo namreč tiste, ki z otroki delamo in živimo večji del dneva.

V upanju, da se čimprej reši problem varstva v Žireh, vas lepo pozdravljam.

Neva ŠINK

Žirovska noč tik pred mlajem

Najmanj kriv je prav organizator

Tradicionalna prireditev Žirovska noč očitno izgublja sapo. Letos deloma tudi zaradi vremena, saj je bila prireditev preložena. Kar močno okrnjen program povečini ni navdušil, razen posameznih delov, med katerimi je tudi nastopanje s kotalkami (rolerji), kjer so nastopili tudi Alpinini predstavniki.

Najbolj od vsega pa moti, da prireditev niti približno ne dosega več glavnih ciljev: promocija Žirov, z dejavnostmi, s katerimi se lahko izkažemo. Če je drugi cilj, ki je na promocijo vezan, žirovski praznik veselja in sposobnosti, ne moremo za pomanjkljivosti kriviti sedanjih organizatorjev, ki sami naredijo kar pač največ morejo.

Čisto nerazumljivo je, da se tu pojavijo le »tuje« stojnice, povečini s kramarskim blagom, ko je v Žireh toliko dejavnosti, ki bi imele kaj pokazati. Da ne govorimo o ostalem programu, ki ga znajo nekateri sosednji kraji veliko bolje izvesti, da pri tem upoštevajo tako tradicijo kot razvojne težnje.

Za to pa mora prevzeti odgovornost ves kraj, od najvišjega vodstva občine preko vseh podjetij, društev, klubov, zasebnikov, do turističnega društva kot koordinatorja. Čisto nič nam ne pomaga, če se včasih lahko pohvalimo z vrhunskimi dosežki Marka Čara ali Uroša Veharja, če na drugi strani slučajni obiskovalec Žirov zamahne z roko in se obrne: »To je čisto navadna vas!«

Res, še vaščani (npr. na Hotavljah) so boljše organizirani in iznajdljivi, predvsem pa drugače složni kot smo mi v Žireh. »Tako pa se nič ne spleča«, nikomur se ne ljubi, saj ima vsak toliko drugega dela. Vsek le čaka, da bo lahko kritiziral delo drugih, če se bodo česa lotili.

Gledano z vidika občine pa bi taka prireditev morala biti vključena v razvojno komponento kraja. Ampak za to je treba imeti »kompas«, nekaj volje in organizacije.

Upam, da bo letošnji »mlaj« dobro opozoril, da bomo kmalu doživeli vsaj prvi krajec, če že ne polne lune, ki bo Žirovsko noč res naredila veličastno.

N. P.

Odlagališče za papir je lepa pridobitev za kraj, še boljše bi bilo, da bi odpadke sortirali že doma

Letošnja sezona ni ugodna

»Tako zimsko kot letna sezona letos ni bila ugodna,« je zadržila Marta Maček v Goropekah.

»Že uveljavljene petkove glasbene večere je pokvarilo slabo vreme. Kljub temu si letos nismo privoščili dopusta, saj gostje vseeno prihajajo.

Upam, da bo v prihodnje še bolje, saj imamo v načrtu dograditev prostora za

restavracijo in tujske sobe (tloris 150 m²) in ponovno izgradnjo terase, ker se sedanja pogreza.

Seveda razmišljamo tudi o dodatni ponudbi, ki bi zagotovila čim več zahtevnih gostov.

Pripravljena bi bila tudi prevzeti sedanjo hišico planinskega društva (ob koč) in pod ustreznimi pogoji oskrbovati vlečnico.

Torej, perspektiva se kaže, čeprav časi niso najbolj naklonjeni korajžnim vlaganjem.